

کرکه، نفرت، تعصب او کینه ولی د انسانانو په منځکي ناوړی اغیزی لري

په یوه انسانی ټولنه کې خلک د یوه اخلاقي حقانیت په چوکاټ کې خپل د ژوندون لارې چارې داسې پرمخ بیا یی چې د یوې پاکې او سپېڅلې ټولني په درشل کې د ژوند د ښکلا، محبت، صمیمیت، انصاف، عدالت، رضایت، انسانیت خوندوره آرامه فضا په خپل نږدې چا پیريال کې داسې سمبال کړی چې د ده عزت، شرافت درنښت او د ښځینو اصلیت پکښې نغښتي وی. مگر د دی ټولو نیک مرغیو لاسته راوړنه هم آسانه کار نه دی.

ولی ددې ترڅنګ انسان بیا دخپل جوړښت له پیل نه د نورو روانی خطرناکو نا خوالو مرضو او نانداریو سره لاس او گریوان دی، چې دده د ژوندون او نژدی چاپیریال ماحول دومره تنګ، محدود او زیان من شي چې ترمرګه پوری د هغه د علاج او له منځه وړولو توان او واک نلري. دغه ناخوالې غمیزي د نفرت، کرکې، بخیلی، ناسالم رقابت، بد بیني، خود خواهی، جهالت، انتقام، قهر او غضب، دښمنی او مخالفت په بڼه د انسان په رواني او شعوري سیستم کې داسې ور گډی شي چې د خلاصون لارې ځینی ورکي کړی.

نن زموږ په افغانی ټولنه کې هم دغه ویروس او خطرناکه مرض داسې مخ په وړاندی درومي او سرایت کوي، چې د ورکیدو لارې چارې یی ستونځمنی ښکاري. زموږ د ټولني د انسانې جوړښت د خلکو فکری، شعوری، سیاسي، اجتماعي، رواني، اخلاقي، او قبیلوي بنسټیزه سمونوالی په پراخه کچه ډیر زیات خراب شوی دی، چې موږ نن ولی د یوې ښکلي خوندوری ټولنی پرخای د یوې پاشلي دری وړي ټولني خاوندان یوو. که څه هم زموږ د ټولني خلک په پراخه پیماننه او بشپړه توګه د سواد او زده کړی بریاوی نلري، خود پوهیالي وړپوهانو او دلوروزده کړو خاوندانو هم د دي پروسې په لمنځه وړلو کې هڅي نه دي کړي او دوي په خپله هم په تورو تیارو کې ډوب دي. دوي په لوی لاس خان د تورو تیارو وګندوته سپارلی دی. اود په ما یی څه حالت یی غوره کړی دی.

د بیلګې په توګه: موږ یوځل د افغانیت تر هويت لاندي په پښتون، تاجک، هزاره ازبک، ترکمن، نورستاني، بلوڅ، پشه یی او نورو کوچنیو قبیلوسره بیلپرو او بیاپه دننه کې هر تېر په خپلو منځونو کې په لسگونو ډلو ټپلو باندی سره ویشل کيږی. چې دا کار زموږ د ټولني د ودی او پرمختیا ټولی روانی چارې او بریاوی د سکوت او ځنډ سره مخا مخ کړی دي. د دیرش کلني اوږدي غمیزي جګړې لا مل زموږ افغانی ټولنه او خلک نور هم سره جلا او پردی کړل. د جګړی ناوړه ناوړین زموږ د هیواد د سلو کالو شتمني او هستي داسی وچاره او ویرانه کړه چې تر نن ورځی پوری دا ښکلي وطن د اور په لمبو کې سوخي او لوګي یی د ټولی نړي و انګر ته رسیدلي دی، چې پایلې یی خرابي او وړانی ښکاري.

زموږ د خلکو د نیکونو د تیر تاریخ ویرانی او بریاوی د نن ورځی کمزورو بی حرمتو چټلو او نا پاکو کسانو پواسطه د بدبینیو، غضب، نفرت او کرکې د ناوړین بازار تود کړی دی.

په سیاسي او اجتماعي برخو کې ټولنه او خلک سره بیل دي. د حقوقو او عدالت تله او ترازو پریوه اړخ پروت دي. اخلاقي او اقتصادي فساد د هیواد د پرمختګ ټولی چارې په تپه درولي دي. د مساواتو، عدالت، دوستی، یووالي، حقانیت او اصلی قضاوت ځای بدی، رشوت، غلا، دوکه بازی، شکنجې، ظلم او ناروا نیولی دي. کرکه او تعصب په ډیر ګریندی توب سره د افغانانو مغز او پوست ته ننوتلی ده. او دیوی لویی بد مرغي لوړو او ژورو ناخوالو زموږ کورني او بهرنی چاپیریال ډیر تنګ کړی دی.

قومي او سمني تعصبونو او کرکې زموږ د انسانې ټولني جوړښت ډیر ګډوډ کړی دي. د محبت، دوستی، ملګریتوب، مهربانی، او عطفیت روحیه په سترگو نه لیدل کيږی. خواخوږی، شفقت او د پیوستون احساس خو بیا د ملګرو، دوستانو او د فامیل د نژدی غرو په منځکي هم درځ او چاک اچولی دي، چی نښاني او بیلګي و هر چاته له ورا په ښکاري.

د اروا پوهني پوهیالان په دي نظر دي چې کرکه او نفرت دیوی ډلي ټپلی انسانانو په منځ کې دکرکې د بنسټ پالنی بنسټ ایز دي او بیا کرار کرار خپل منفي دریځ د انسانانو پریضد د هر ډول زور زیاتی، سرغړوني، بربریت او محرومیت وسیلو ته لاره پیدا کوي.

کرکه او نفرت دیوه منفي وسیلي په توګه د جاهلو بی منطقو انسانانو پواسطه دهغوي ناوړه عمل او چلند ته عاموالی ورکوي او د یوه ځانګړي ډلي په وړاندی خپلو زور زیاتو او د ناوړو احساساتو دریځ ته قانونیت ورکوي.

د ۱۹۷۳ میلادی کال د چنگاښ کودتا را وروسته بیا ترنني امریکایی عصری دیموکراسی پوری د سوسیالیزم او امپریالیزم ناورى سيالي اغیزی افغانستان دپړديو بهرنيانو د لاس وهني او تجاوز لوی ډگر گرځيدلى دي. د دي ناورين په اوږدو کي په زرگونو افغانانو خپل خور ژوند له لاسه ورکړي، او دخپلي کورني، يارانو او دوستانو د مجبوريت په اساس دهيواد دتودي غيري څخه د نا معلوم وخت لپاره محروم شول. ولي ځيني بيا دهمدغه اړودور او جگړيزو غميزو څخه ژوندي راووته او يا دجگړو په وسيله داسی شتمن او هستمند شول چی دسترگو په رپکي ميليونر او ميلیادر وگرځيدل.

نو دلته د دغو غيرو مستحقو غلو او داره مارانو کرکه او نفرت ديوى انساني ټولني پرضدد خپلو بی وزلو خلکو په مقابل کي را پورته شو. دوي د پيسو او ډالرو په وسيله دهيواد ټولي شتمني غصب او چور کړی. ولي پرځنگ يی دظلم، تشدد، زورزياتي، تجاوز او د قانون دسرغړونى نه په گټه اخيستلوسره دانسانى ژوند او انساني ټولنى پرضد د دی رغنده مساوی چوکاټ څخه په زغره ووتل او ديوه غټ مافيایى گروپ په بنسټپالو او زورواکانو باندی بدل شول. چه نن زموږ خلکو او ټولنى ته يو ستر گواښ دی.

بله ډله د ذهنی روشنفکرانو په نوم چه د تحصیل او زده کړی لوی سالاران بلل کيدل دغربي ديموکراسی تر سيوری لاندی په ډيره ماهرانه توگه د خلکو دخدمت د چوپړتر عنوان لاندی د کرزی په تحميل شوی او کمزوري حکومت کی د خدمت په نامه ورگډشول.

دغو غربی سالارانو دهيواد سياسی، اجتماعى، اقتصادى او اخلاقی ماحول دومره چټل اوکړ کړی دي چه د بدی او اخلاقی فساد دچور او چپاول توره تياره هر ی خواته خپره ده.

دافغانی جگړی تش په نا مه اتلان او مجاهدين بيا بله ډله ده چه دزده کړو دلمړنيو درجو څخه بي برخي دي ولي ددولت او حکومت په لوړو او جگ پوروچوکيوکي گمارل شوی دي.

دوي دخپلو گټواوډلو ټپلو لپاره دهر چا سره د معا ملي ميز ته کښيني او دخپلی خاوری او خلکو دزغم، بی وزلي، بيچارگی، غريبي، مريضی او محرومیت پروا نه کوي، او نه هم ددوي په وينه کی د افغانی ټولني او خلکو د هوساينی کوم ځانگړی احساس شته، او نه هم دوي ددی ټولنی دراتلونکی خوشبختي د حل لاری چاري لټوی او يا يی د عمل په ډگر کی پلی کوی. ددی ډلي لوبغاړي بيا ځان تر هر چا شيک، شتمن، سياستوال او معا مله گر بولي.

دا ډله اوگروپ د اسلام د سپيڅلی دين او کلمی تر نا مه لاندی د انسان وژنی، جسمی تجاوز، غلا او اخلاقی فسادو باندی دومره مشهوردي، چه دوي دبشری حقوقو پرضد دتروريستی او غيرانسانی عملو په کړونوسره دکابل اونورو ولايتونو بنکلي بنارونه وران او ويجاړ کړل. اونن بيا دعدالت او انصاف پرچوکی ناست دي اوخپلی ميلي او چرچی کوي.

که چيری زموږ په ټولنه کي سياسی واک د اکثریتی ارادی بربنسټ قانونيت او حقانيت پيدا نکړي او په ټولنه کي ټول اوسيدونکی برابر او مساوی حقوق ونه لری. زموږ ټولنه به د کرکي، نفرت، تعصب او تشدد تر ضری لاندی نوره هم وټکول شي، او ټوټه ټوپه به شي. چه وروسته به ددي بنکلی افغان نستان د نامه څخه هم محروم شو او لا لهانده به گرځو. هغه وخت به دجوړيدو درغونی او ديووالی لاری په ډيری سختي سره لاسته راشي.

کرکه او نفرت دانسانانو په اقتصادى، ادارى، دولتي او اجتماعى برخي کی هم د پام وړ اغيزه اچوي. که چيری د يوه هيواد دولتی او حکومتی سيستم او بنسټ ټوله د جزا او مکافات په درشل کي تر ژوری څيرني او غور لاندی وڅيرو. نومالومه خبره ده چه هرڅوک بايد د قانون په چوکاټ کی د خپلی انسانی آزادى په ماحول کی د ژوند ټولی چاري د قانون پر بنسټ پر مخ بوزی. ولي زموږ په افغانی ټولنه کی د حق او عدالت کاسه نسکوره پرمخ چه پرته ده. د مجريم او جنايت کارپرځای بي گناه مظلوم او بيچاره جيل ته استول کيږی. د دي بدمرغی او ناورين د علاج نسخه شته. او هغه داچه هرسرپټه بايد هر ورومرو دخپل جرم او جنايت جزاد قضاوت او عدالت په چوکاټ کي دقانون په بنياد سره وټاکل شي.

د افغانستان د بيا رغونی په جوړولوکی بايد خپله افغانان لويه ونډه واخلي، مگر ددی بيا رغونی په تخنيکی او اقتصادى چارو کي که ضرورت وموندل شي بيا دي د بهرنيانو مرستی پکار واچول شي. يواځی په دی شرط چه ټولی بهرنی مرستي ديوى رسمی ترون پر بنسټ بيله کومی سياسی او ستراتيژکی هدفونو په منظور عملی او لاس ليک شي.

بيا هم که موږ وغواړو په افغانستان کي دژبی او قوم تعصب له منځه يوسوو، نو اړينه ده چه ديوه ملت په نا مه د افغانستان ترنامه لاندی ټولی کرکی، کينی، ناورى سيالي، گواښونه، دښمنی اوکرغیرني نا خوالی له فکرونونه وغورځوو او ديوه ازاد افغانستان لپاره کار او زيار وکړو. دلته به وي چه موږ خپله وجداني دنده ديوه پاک او سپيڅلي افغان په توگه سرته رسولی وي او په دي ماته گوډه بيړی کي ديوه ستر انسان په نامه ځان دخپلو خلکو په چوپړکی ور شريک کړو. خو بيا هم موږ بايددافغان نستان د بيا رغونی لپاره يو پياوړي بنسټيز او اساسی بنياد دخلکو د سوکالی او هوساينی په نامه تيار او جوړ کړو.

روغه جوړه، سوله، د دوستی صمیمی فضا، یواځې ته درنښت او دانسانی کرامت ښیځنی د جوړ جاري هغه درمل دی، چه مونږ سره یوځای کوي او د د زخم او تپ ملهمونه را بندې ایزدي مونږ د روغتیا او سلامتي لوری ته بیایي، نو ځنکه به ښه وي چي بیا دیوه مټي افغان په زور سره دکرکی اونفرت ټولی هیلي دری وری کړو او ځان ددي ټولنی دیوه اصلی او حقیقی انسان په ښه وټولی نری ته ورو پیژنو.

د پښتون، هزاره، تاجک، ازبک، ترکمن او نورو توکمیزو سیالیو ته د پای ټکي کښیږدو تر څو دیوه نومیالی پیواری افغان په نامه ټوله په یوه اراده دا پاشلی او ویجاړ هیواد بیا پر پښو ودروو، او دهندوکش، پامیر او بابا غرونو د ویارني نوم ژوندی وساتو. مونږ به د یووالی او وحدت دا ستر ارمان دمیرویس نیکه پرپله د لوی احمد شاه بابا کارنامي د وزیر اکبرخان دتوری شرنګ انگیزی دمیوند په جگړه کی دایوب خان میرانه او دملالی پیغلی چیغه ته درنښت ورکړو، او دیوه پر مخ تللی انسان په څیر په خپله جونگره ودانه کړو ترڅو دهغوي نومونه تل دخپل ځان لپاره دعبرت په ښه د لاری د اصلی هدف لوری وگرځوو. او دخپل راتلونکي ځوان نسل په سمبا لولوکي پوره او ځانگړی ونډه واخلو.

په یومټی او وحدت مي دا وطن سره جوړیږي
که یو نشو په سلگونو لارو ټول سره ورکیږي